

männa medel för andra företag, så vågar jag, med särskildt afseende på ortens beskaffenhet och dess bristande sinne för allmänna företag, då dess flesta innebyggare hittills mera egnat sig åt sjömanna- än landbrukslifvet, vördsammast föreslå,

att Riksdagen för ifrågavarande vägomläggnings utförande benäget ville anvisa ett anslag utan återbetalningsskyldighet af allmänna medel af 27,000 R:dr, motsvarande ungefär två tredjedelar af kostnadssumman och blifvande expropriationsutgift.

De härtill hörande undersöknings- och förslagshandlingar samt ritningar anhåller jag att få aflemna direkte till Stats-Utskottet, hvartill jag anhåller att få denna motion remitterad.

Stockholm den 26 Januari 1867.

O. Nilsson,
från Christianstads län

N:o 106.

Af Herr A. Sköldberg: Om öfverflyttning till bankerna af landtränteriernas kassaförvaltning.

Att jordbruket och näringarne i allmänhet lida brist på erforderligt rörelsekapital, och att detta i hög grad gör sig kännbart gällande de tider af året, då skatterna insamlas och skrinläggas i de allmänna kassorna, är både känt och erkänt.

I hvarje residensstad finnes numera minst en bankinrättning; och om skattededlen, som vissa tider under året uppgå till millioner, i stället för att ofruktbart nedläggas i ränterierna, insattes i någon af ortens banker, så vunnnes dermed icke allenast den fördelen, att Staten erhöi någon ränta på sina medel, utan — hvad mera vore — dessa medel snart nog kommo den allmänna rörelsen tillgodo inom den ort, der de blifvit insamlade.

Såsom en följd häraf skulle äfven möjligen räntmästaretjensterna småningom kunna indragas och derigenom en väl behöflig besparing för Statsverket beredas.

Jag får derföre vördsamt föreslå,

att Riksdagen, derest denna i sig sjelf enkla fråga icke skulle kunna redan nu till slutligt afgörande företagas, åtminstone måtte besluta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, med anhållan, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, om icke de Statens medel, som för närvarande ingå till och förvaras i landtränterierna, kunde genom insättning i bankerna göras fruktbarande och för allmänna rörelsen tillgängliga samt, i händelse en sådan anordning skulle befinnas lämplig, i nåder låta utarbета samt till Riksdagen öfverlemnas förslag till de bestämmelser, — såväl i fråga om förändrad organisation af länsstyrelsernas kassaförvaltning, som i andra hänseenden, — hvilka för ändamålet pröfvas nödiga.

För att icke onödigtvis upptaga den dyrbara tiden med en längre motivering, anhåller jag få hänvisa till nästlidna riksdags protokoller, nemligen:

1:o förre Landshöfdingen, Generaldirektören Bennichs motion, N:o 73, hos Ridderskapet och Adeln; och

2:o Allmänna Besvärs- och Ekonomi-Utskottets tillstyrkande Betänkande N:o 35.

Vid det slutliga afgörandet förföll dock frågan denna gång genom Adeln och Preste-Ståndets afslag mot Borgare- och Bonde-Ståndens bifall.

Om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Ad. Sköldberg.
